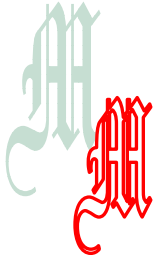

Hồi 38

Ân Oán Điều Tiêu Tan

ọi người tìm chỗ nghỉ ngơi để đợi chờ đến ngày mốt rồi quay trở lại Vạn Kiếp Ma Cung để dự tang lễ của Bàn Chân Chân. Hãy nói Mạnh Hồng Tiểu và Diệu Âm Công Chúa đã kiếm được một ngọn núi nhỏ ở an Vạn Kiếp Ma Cung để thi thố Pháp Hoa với Vạn Diệu Thanh Âm.

Hai người khởi đầu tụng niệm từ giờ Tý đêm hôm thứ nhất cho đến chiều ngày thứ hai, không hề nghỉ ngơi chút nào. Nhưng đến hôm thứ hai, hai người bỗng thấy có bóng người lạ làng phi tới, Mạnh Hồng Tiểu lạnh mắt đã nhận ra đó chính là Huyền Huyền Ma Nữ.

Vạn Phi Sương vừa lên tới ngọn trông thấy hai người liền mỉm cười nói với Diệu Âm Công Chúa rằng :

- Thế ra cô nương lại là Diệu Âm Công Chúa trong nhóm Miêu Cương Song Quái đấy .

Vì lúc này không còn e dè ai biết rõ bộ mặt của mình nữa nên Công Chúa với Mạnh Hồng Tiểu hai người đều mặc y phục của mình, vì vậy Huyền Huyền Ma Nữ mới nhận ra được mà hỏi như thế .

Diệu Âm Công Chúa mỉm cười hứ không nói năng gì cả, Vạn Phi Sương lại nói tiếp :

- Hai vị ở phía sau Vạn Kiếp Ma Cung thi thố hai môn Thiên Xướng và Diệu Âm này đã hơn một ngày một đêm rồi chưa hề nghỉ ngơi phút nào. Hai vị tốn công như thế để làm gì ?

Diệu Âm chưa kịp nói gì thì Mạnh Hồng Tiểu đã nghiêm nét mặt lại lớn tiếng đáp :

- Chúng tôi chỉ muốn dùng Diệu Âm rất tương hoà này để làm giảm bớt được một phần nào hờn niệm trong lòng Vạn lão tiên bối đấy thôi.

Huyền Huyền Ma Nữ đảo ngược đôi người một vòng rồi lại hỏi

tiếp:

- Hai vị có phải là người của Bàng Thiên Hiếu ...

Mạnh Hồng Tiểu vội đỡ lời :

- Tiểu bối với Bàng Bang chủ không có liên quan gì hết, nhưng với lệnh ái Bàng Chân Chân thì là chị em chí thân.

Huyền Huyền Ma Nữ nghe thấy Mạnh Hồng Tiểu nhắc đến Bàng Chân Chân thì nét mặt không đau đớn gì hết, từ từ ngồi xuống tảng đá, mỉm cười nói với Diệu Âm Công Chúa rằng :

- Diệu Âm Công Chúa ! Tôi muốn thỉnh giáo Công Chúa một vấn đề này. Ví dụ Công Chúa là tôi, năm xưa bị chồng phụ bạc, khi vừa đẻ xong đã bị bỏ rơi ngay, hậm hực cho mãi tới bây giờ, thì Công Chúa sẽ sử dụng thủ đoạn gì để đối phó ?

Diệu Âm Công Chúa nhận thấy vấn đề này khó mà giải đáp thật. Nàng nghĩ ngợi giây lát rồi mới thủng thảng trả lời :

- Cử chỉ của Bàng Bang chủ năm xưa quả thật là bạc tình. Nhưng bấy nhiêu năm nay, y chỉ lập thiếp chứ không lấy vợ kế, như vậy đủ thấy y vẫn chưa quên hẳn Vạn đạo hữu đâu. Huống hồ cha mẹ gây thù với nhau, con cái phải đau khổ hết sức. Theo ý tôi, thì đến ngày mai mà Bàng Bang chủ biết cúi đầu xin lỗi thì đạo hữu cũng nên nể mặt kẻ đã khuất là Chân Chân cô nương với người có mặt tại đây là Tố Chân cô nương mà khoan hồng cho ông ta một phen.

Huyền Huyền Ma Nữ nghe xong, nét mặt vẫn thản nhiên như thường rồi mỉm cười hỏi hai người rằng :

- Chẳng hay đến ngày mai, Công Chúa với Mạnh cô nương đây có đến dự tang lễ của Chân nhi không ?

Mạnh Hồng Tiểu lắc đầu đáp :

- Chúng tôi chỉ muốn thi thố Pháp Hoa Thiên Xướng với Vạn Diệu Thanh Âm để giải trừ không khí uất hận này đi, gọi là tận chút lòng với lão tiên bối cùng Bàng Bang chủ thôi, chứ không muốn dự tang lễ của Chân muội nữa, e trông thấy mà đau lòng.

Huyền Huyền Ma Nữ lắc đầu nói tiếp :

- Người đời ai mà chả có lúc chết. Vả lại tang lễ đó chưa chắc đã là một sự quá đau đớn. Huống hồ ngày mai lại có kỳ tích xảy ra khiến

người ta không thể tưởng tượng được. Tốt hơn hết mong hai vị thể nào cũng tới dự làm quý khách của chúng tôi .

Sự thật Mạnh Hồng Tiểu không muốn gặp lại mặt Cổ Thanh Phong nữa, để khỏi gây nên những việc phiền phức lồi thoi cho nên nàng nghe thấy Vạn Kiếp Ma Chủ nói như vậy, liền suy nghĩ không biết có nên dự hay không?

Vạn Phi Sương hình như đã biết ý nghĩ của nàng rồi liền mỉm cười nói tiếp :

- Nếu Mạnh cô nương không muốn lộ diện trước mặt mọi người, tôi sẽ sửa soạn một cái phòng kín để cho hai vị ngồi trong đó xem, như vậy không có ai biết hai vị có mặt tại đó nữa.

Diệu Âm Công Chúa với Mạnh Hồng Tiểu thấy Huyền Huyền Ma Nữ đối xử với mình đặc biệt như vậy đành phải gật đầu nhận lời.

Thấy hai người nhận lời rồi , Huyền Huyền Ma Nữ lại nói tiếp :

- Có lẽ đến giờ Tý Bàng Thiên Hiểu các người mới tới, như vậy hai vị nên đến sớm hơn một chút thì hơn.

Nói xong, bà ta đứng dậy nhanh như một bóng ma, chạy thẳng về phía Vạn Kiếp Ma Cung.

Diệu Âm Công Chúa chờ Huyền Huyền Ma Nữ đi khỏi mới mỉm cười nói với Mạnh Hồng Tiểu rằng :

- Mạnh cô nương, chúng ta tốn công một ngày một đêm như vậy không uống chút nào đâu. Xem như vậy hai môn Thiên Xướng và Diệu Âm này có công hiệu rất lớn .

Mạnh Hồng Tiểu quay đầu lại nhìn Diệu Âm Công Chúa rồi cau mày hỏi :

- Sao Công Chúa lại nói như thế ?

- Mạnh cô nương không trông thấy hay sao? Nét mặt của Huyền Huyền Ma Nữ đã giảm bớt một nửa hung ác rồi.

- Vẫn biết mặt của Vạn Kiếp Ma Chủ giảm bớt hung ác thật nhưng lòng của bà ta vẫn cứng như sắt đá. Công Chúa có thấy khi nhắc đến tang lễ của Chân Chân bà ta vẫn không có vẻ gì rầu rĩ chăng ?

Diệu Âm Công Chúa đảo ngược đôi người một vòng, rồi mỉm cười và đáp :

- Mạnh cô nương còn nhớ câu nói của Huyền Huyền Ma Nữ là ngày mai sẽ có kỳ tích xảy ra hay không ?

- Có ! Nhưng tôi không hiểu bà ta nói như thế là chỉ cái gì ?

- Tôi đoán chắc Chân Chân chưa chết đâu, nên bà ta mới nói như vậy .

- Công Chúa đoán như vậy cũng phải. Nhưng tôi chắc không khi nào lại có chuyện lạ như vậy được, vì máu mào hạc thường cũng đủ làm người ta chết ngay rồi , huống hồ máu của con hạc ấy là hạc nghìn năm. Vả lại, Chân Chân là người tính thật thà không biết giả dối lừa người bao giờ. Hôm qua tôi đã trông thấy nàng ta chết cứng đi rồi.

- Sở dĩ tôi đoán như vậy là căn cứ câu nói một kỳ tích khiến người ta không thể tưởng tượng và nét mặt không có vẻ rầu rĩ của Huyền Huyền Ma Nữ mà nên. Tôi thiết tưởng sự ước đoán của tôi không sai mấy đâu. Nếu không việc gì bà ta lại phải nói là kỳ tích khiến người ta không thể tưởng tượng được như thế .

- Chỉ mong lời ước đoán của Công Chúa không sai, thì cả tưởng rầu rĩ ảm đạm ngày mai sẽ biến thành vui vẻ và ai nấy cũng hoan hỉ hết .

- Cô nương đối với ai cũng từ bi và lo nghĩ hộ người từng ly từng tí một, nhưng đối với mình ...

Mạnh Hồng Tiểu mắt đỏ ngầu, xua tay bảo Diệu Âm Công Chúa đừng nói nữa . Vẻ mặt buồn bã vô cùng , nàng thở dài :

- Công Chúa đừng quan tâm hộ tôi. Tim gan của Mạnh Hồng Tiểu tôi đã biến thành sắt đá. Công việc nơi đây giải quyết xong, tôi nguyện theo Công Chúa vĩnh viễn ẩn tích ở khu người Mèo để tu tâm học đạo, chứ không muốn bước chân vào chốn bụi trần nữa.

- Tất cả mọi việc hãy đợi chờ ngày mai đi tới Vạn Kiếp Ma Cung có việc gì khiến người ta không tưởng tượng được, rồi hãy quyết định sau. Bây giờ chúng ta nên tĩnh tọa hành công nghỉ ngơi, lấy lại sức khoẻ đã vì chúng ta cũng phải đề phòng. Biết đâu ngày mai, ngoài kỳ tích mà Huyền Huyền Ma Nữ nói đó, lại chẳng có sự hung hiểm gì xảy ra tiếp theo.

Mạnh Hồng Tiểu cho lời nói của Diệu Âm Công Chúa rất phải. Hai người liền ngồi xếp bằng tròn, hành công đã tọa .

Ngày hôm sau, mới giờ Thìn, Mạnh Hồng Tiểu với Diệu Âm Công

Chúa đã tới Vạn Kiếp Ma Cung rồi. Huyền Huyền Ma Nữ thân chinh ra đón hai người vào cung điện ở bên cạnh và chỉ vào một cái hang động nhỏ rồi nói rằng :

- Diệu Âm đạo hữu với Mạnh cô nương vào ngồi trong hang động này sẽ trông thấy hết những cảnh tượng bên ngoài.

Nói xong, Ma chủ còn dặn kẻ hầu người hạ sử soạn mâm cỗ để ở trong hang khoản đãi hai người rồi mới cáo từ rút lui.

Mạnh Hồng Tiểu chỉ nóng lòng muốn được trông thấy kỳ tích, nên ngó qua cái lỗ hổng nhỏ để xem những cảnh tượng bên ngoài. Nàng vừa ngó một cái đã quay đầu lại nhìn Diệu Âm Công Chúa thất thanh nói :

- Công Chúa mau lại đây xem. Thế là kỳ tích gì mà lạ lùng vậy?

Diệu Âm Công Chúa liền ngó qua cái lỗ hổng đó rồi cũng cau mày lại vẻ rầu rĩ vô cùng. Thì ra bên ngoài ngôi đại điện, trên điện có bày ba cỗ quan tài. Cỗ quan tài giữa với bên trái là quan tài không, chỉ có chiếc bên phải mới đựng xác thôi. Xác đó dùng một miếng vải trắng phủ mặt, mình mặc áo vàng. Chỉ trông y phục của cái xác ấy hai người cũng đoán được đó là Hoàng Sam Hồng Tuyết Bàng Chân Chân rồi. Lúc này nàng đã mặc nữ trang và vẫn chiếc áo vàng nàng ưa thích nhất.

Lúc ấy Bàng Thiên Hiểu các người còn chưa tới, trong Ma cung yên lặng vì rầu rĩ khôn tả .

Diệu Âm Công Chúa quay đầu lại thấy Mạnh Hồng Tiểu ứa nước mắt liền nói :

- Tôi không ngờ Chân Chân cô nương lại chết thật như vậy. Như thế này thì lấp sao nổi bể hận và vá sao được trời tình ?

Mạnh Hồng Tiểu lấy khăn tay ra chùi nước mắt, thở dài một tiếng, nghẹn ngào đáp :

- Chân Chân là người con gái hiền lành tử tế có một không hai. Nếu quả có trời đất thật chứng minh đáng lẽ nàng không bị chết như thế này mới phải .

Diệu Âm Công Chúa không biết an ủi thế nào cho phải, đành nói sang chuyện khác mà hỏi Mạnh Hồng Tiểu rằng :

- Tôi thật không hiểu Huyền Huyền Ma Nữ làm như thế này để làm gì ? Ngày hôm nay nếu bà ta định cử hành tang lễ cho Chân Chân sao

lại sửa soạn ba cỗ quan tài như thế ?

- Sở dĩ bà ta làm như thế tôi đoán chắc hai cỗ quan tài kia là dành cho Bàng Thiên Hiếu với bà .

Diệu Âm Công Chúa nghe nói cả kinh biến sắc mặt và nói :

- Mạnh cô nương nói rất có lý ! Nếu vậy tai kiếp này không thể nào vãn hồi được nữa , hai chúng ta tốn công một ngày đêm thi thố Thiên Xướng và Diệu Âm đều là đã tràng xe cát hết .

- Thuốc chữa bệnh bất tử, Phật độ người hữu duyên. Chúng ta chỉ mong tự độ thuyết mình ra khỏi chốn tai kiếp này cũng đã là may mắn lắm rồi.

Lúc ấy, các Sứ Giả của Vạn Kiếp Ma Cung đã bắt đầu ở bên ngoài bố trí linh đường. Vì số người rất đông, nên chỉ trong một thời gian rất ngắn ngửi đã sửa soạn xong liền, khói hương nghi ngút càng tăng thêm vẻ rầu rĩ. Mạnh Hồng Tiểu thấy vậy không sao nhìn được, nước mắt lại nhỏ ròn xuống hai bên má, nói với Diệu Âm Công Chúa rằng :

- Công Chúa thử nghĩ xem, Chân Chân là người có lòng lương thiện như vậy, và cũng là một người có võ công thượng thặng. Chỉ vì khuyên ngăn cha mẹ, uống thuốc độc tự tử chết, hoá thành một giấc mộng Nam Kha bây giờ nằm trong áo quan sái thước rầu rĩ biết bao. Một thiếu nữ kết quả như vậy thì làm gì còn có đạo trời nữa? Thử hỏi đời người như thế này thật không ai muốn sống làm chi ?

Diệu Âm Công Chúa trông thấy cảnh tượng bi đát như thế, lại nghe những lời nói đau thương của Mạnh Hồng Tiểu, cũng phải xúc động mà ứa nước mắt ra.

Trong lúc Diệu Âm Công Chúa với Mạnh Hồng Tiểu sa lệ nhìn nhau thì hai người đã nghe tiếng chuông ở trên đỉnh núi Ma Cung vang động.

Diệu Âm Công Chúa liền nói với Mạnh Hồng Tiểu rằng :

- Tiếng chuông đã nổi lên, chắc Bàng Thiên Hiếu các người sắp tới nơi .

Mạnh Hồng Tiểu lại nhớ qua cái lỗ hổng nhìn ra bên ngoài.

Quả nhiên mọi người đã tới. Nhưng lần này, Vạn Kiếp Ma Chủ không ra nghênh đón mà chỉ sai bọn đệ tử đưa các người vào linh đường

thôi.

Những người tới đó ngoài cha con Bàn Thiên Hiểu ra còn có Liễu Như Yển, Thiết Kiếm Chân Nhân và Cổ Thanh Phong.

Trải qua một đêm suy nghĩ, Bàn Thiên Hiểu đã ngẫm thấu chuyện rồi, cảm thấy tuổi tác của mình đã cao như vậy và ở trên giang hồ cũng có đôi chút tên tuổi, nhưng bình sinh chỉ làm có một việc mà ngày đêm ăn ngủ không yên. Ông ta quyết định, nếu Huyền Huyền Ma Nữ không chịu lượng thứ cho, thì ông ta vui lòng trao tính mạng của mình cho Vạn Kiếp Ma Chủ, tùy nàng ta muốn đối xử thế nào cũng vui lòng, có như thế mới an tâm.

Bàn Thiên Hiểu không coi hai chữ sống chết vào đâu nên vẻ mặt đã thản nhiên dáng điệu lại ung dung, dẫn mọi người từ từ đi thẳng vào trong linh đường .

Vừa trông thấy linh cữu của Bàn Chân Chân, Cổ Thanh Phong không sao nhìn được, liền giậm chân, thất thanh kêu “Chân muội” một tiếng rồi khóc sụt sùi.

Bàn Tổ Chân thấy Cổ Thanh Phong khóc, cũng khóc theo. Nhưng Huyền Huyền Ma Nữ đã ôm nàng vào lòng, lấy khăn chùi nước mắt cho nàng và khẽ nói :

- Tổ nhi, con đừng khóc nữa, mẹ sẽ cho con thấy một việc rất đáng mừng .

Bàn Tổ Chân thấy Huyền Huyền Ma Nữ vừa nói vừa kéo mình tới trước linh cữu. Khi đã nhìn kỹ xác chết nằm trong quan tài, Bàn Tổ Chân bỗng gạt lệ cười ngay được và nói :

- Mẹ, việc gì mẹ có thể làm cho con mừng được ? Có phải mẹ đã cứu được chị con thoát chết đấy không ?

Huyền Huyền Ma Nữ gượng cười đáp :

- Tổ nhi, sao con si ngốc đến thế ? Người chết làm sao sống lại được ? Mẹ chỉ cho con biết là chị con đã chết một cách rất yên lòng đấy thôi.

Nói xong, bà ta đi tới trước quan tài, lật cái khăn trắng phủ mặt Bàn Chân Chân lên. Mọi người trông rõ bộ mặt đã bị Tam Ly Phích Lịch đạn bắn phải làm cho xấu xí và sứt sẹo của nàng bây giờ đã biến mất, mặt

nàng đẹp như xưa vậy.

Bàng Thiên Hiểu vuốt râu gật đầu nói :

- Từ xưa tới giờ, mỹ nhân và danh tướng ít khi được sống đến bạc đầu. Lần này, chỉ vì bộ mặt bị hủy mà nó không muốn gặp tôi với Thanh hiền diệt. Bây giờ mặt nó được lành lặn và đẹp đẽ như xưa quả thực lòng nó có thể ngậm hơn nơi chín tuổi được rồi.

Bàng Tố Chân thấy Bàng Thiên Hiểu nói như vậy, liền đi tới trước mặt cha, nắm lấy tay với giọng bi đát nói :

- Cha lầm rồi, tuy bộ mặt của chị con đã trở lại xinh đẹp như xưa thực nhưng bây giờ đã không nói cười được nữa. Như vậy cha có còn được nghe chị con kêu là cha nữa không ?

Mấy lời nói của Bàng Tố Chân đã khiến tất cả mấy người có mặt ở đó đều mủi lòng. Còn Cổ Thanh Phong thì cúi đầu giậm chân, hai tay nắm chặt vào nhau, còn Bàng Thiên Hiểu ứa nước mắt ra hoai.

Huyền Huyền Ma Nữ thấy vậy cũng hơi cảm động, liền quay đầu lại nhìn Vệ Phương Hoa các người giơ tay ra hiệu nói :

- Đậy nắp quan tài lại !

Bọn Phương Hoa các người cung kính vâng lời đi tới cạnh quan tài của Bàng Chân Chân từ từ giơ nắp quan lên. Bàng Tố Chân quay người lại nhảy xổ vào lòng Huyền Huyền Ma Nữ khóc lóc gào lên :

- Mẹ ơi, mẹ bảo bọn họ hãy khoan đừng đậy nắp quan lại, để cho con được nhìn mặt chị con trong chốc lát nữa.

Mạnh Hồng Tiểu ở trong cái hang nhỏ thấy tình cảnh bi đát như vậy và nghe toàn những lời nói đứt ruột, không sao nhịn được liền ứa nước mắt ra. Cả Diệu Âm Công Chúa cũng nức nở khóc nố .

Huyền Huyền Ma Nữ vừa ra lệnh cho Vệ Phương Hoa đậy nắp quan tài lại vừa vỗ vai Bàng Tố Chân khẽ nói :

- Tố nhi, con hãy tạm nín đi đã. Vì còn có những chuyện cho con đau lòng hơn thế này nữa. Bây giờ con nhìn thêm chị con chốc lát càng tăng thêm nỗi đau thôi, chứ không có ích lợi gì cả .

Chỉ thoáng có mấy người nọ đậy quan tài xong. Mọi người liền nghe thấy tiếng “cách, cách”, các người đó bắt đầu đóng đinh. Thế là Hoàng Sam Hồng Tuyền Bàng Chân Chân đẹp như tiên nữ đã bắt đầu từ

biệt trần tục, và từ giờ trở đi, không còn ai được trông thấy mặt của nàng nữa.

Trong lúc mọi người lòng đau như cắt , thì Huyền Huyền Ma Nữ đã chỉ hai cỗ quan tài để trống kia, nhìn Bàng Thiên Hiểu lạnh lùng hỏi :

- Bàng Thiên Hiểu, người có biết hai cỗ quan tài kia để dành cho ai không ?

Lão Bang chủ đã quyết tâm chết rồi, nên lắc đầu một cách thản nhiên, mỉm cười đáp :

- Một cỗ xin thứ lỗi tôi không đoán là dành cho ai, nhưng còn một cỗ chắc chắn để cho Bàng Thiên Hiểu tôi rồi.

Huyền Huyền Ma Nữ lắc đầu nói tiếp :

- Chưa chắc hai chúng ta đấu với nhau. Nếu người giết chết được ta hay đắc thắng thì cứ việc đem mọi người đi. Nếu ta giết được người thì ta nguyện chui vào trong chiếc quan tài kia để vợ chồng cha con đều được gặp nhau nơi chín suối ,

Bàng Thiên Hiểu gượng cười đáp :

- Khỏi cần tốn công như vậy. Cử chỉ của tôi năm xưa tôi đã nhận mình là kẻ phụ bạc. Ngày hôm nay, tôi tình nguyện đem thân già này để trả nợ cũ.

Huyền Huyền Ma Nữ nghe nói ngạc nhiên vô cùng, liền nhìn thẳng vào mắt Bàng Thiên Hiểu nói tiếp :

- Theo người nói thì không cần đấu với ta, người cũng bằng lòng chết phải không ?

- Lỡ bước gây nên mối hận thiên cổ, Bàng Thiên Hiểu tôi đã trót làm thì tự cam chịu, chứ quyết không tránh trách nhiệm đâu.

- Người nữ bỏ cơ nghiệp và tên tuổi đã tốn bao nhiêu mồ hôi nước mắt gây nên hay sao ?

- Tôi đã nhờ Thiết Kiếm Chân Nhân giải tán hộ Tam Nguyên Bang . Chân nhi đã chết còn Bàng Tố Chân thì lấy Cổ Thanh Phong, chỉ còn Liễu Như Yển theo hầu tôi lâu năm thôi, như vậy tôi còn luyến tiếc gì nữa ?

Không đợi chờ lão Bang chủ nói hết, Liễu Như Yển vội đỡ lời :

- Bang chủ khỏi lo cho thiếp. Nếu Bang Chủ mệnh hệ gì thiếp thể

nào cũng đi theo Bang chủ xuống dưới âm để hầu hạ ngay.

Bàng Thiên Hiểu nhìn Liễu Như Yến trách mắng :

- Ngày hôm nay ta đã thí mạng trả nợ, còn việc tuần tiết hay không là tùy ở nhà ngươi. Nhưng từ giờ cấm ngươi không được gọi ta là Bang Chủ nữa. Bàng Thiên Hiểu này trước khi chết không muốn còn dính dấp mùi hôi nhơ nhớp của giang hồ vào người nữa .

Huyền Huyền Ma Nữ cười nhạt một lời :

- Người ta sắp chết đến nơi lời lẽ bao giờ cũng hiền lành. Nếu sớm biết như vậy, năm xưa hà tất phải làm gan ? Nếu năm xưa người không tuyệt tình tuyệt nghĩa phụ bạc ta một cách quá đáng như thế, tất ngày hôm nay khi nào ta lại bức bách người ?

Bàng Thiên Hiểu thở dài một tiếng gượng cười đáp :

- Xin nàng đừng nhắc đến chuyện xưa nữa. Tôi đã quyết tâm chịu chết rồi, Sương muội mau ra tay đi.

Huyền Huyền Ma Nữ cười lạnh một tiếng, mặt đầy sát khí từ từ giơ tay phải lên .

Liễu Như Yến rất gay cấn tiến lên một bước đứng sát cạnh Bàng Thiên Hiểu. Bàng Tố Chân thấy vậy cũng nhảy xổ tới che chở cho cha mình, vừa nức nở khóc vừa nói :

- Mẹ ơi, nếu mẹ muốn đánh chết cha con thì xin mẹ đánh chết con trước.

Huyền Huyền Ma Nữ cau mày lại đang định lên tiếng thì Bàng Thiên Hiểu đã ung dung mỉm cười nói :

- Tố nhi ngoan, con đừng cản trở mẹ con. Năm xưa bà vừa sinh con xong bị ta bỏ rơi ngay, trong lòng vẫn còn uất hận vô cùng. Thì giờ con nên để cho mẹ con tiết hận đã ức trong lòng bấy lâu nay.

Tình cảnh của gia đình này phức tạp vô cùng, Thiết Kiếm Chân Nhân, Hải Thiên Kiếm Thánh, Cổ Thanh Phong các người có muốn lên tiếng khuyên giải cũng không sao được.

Mạnh Hồng Tiểu ở phòng bên thấy vậy không sao chịu nhin được, hậm hực rời khỏi cái hang nhỏ, vừa lắc đầu vừa nói với Diệu Âm Công Chúa rằng :

- Công Chúa, quan tài Chân Chân đã đầy nắp rồi, tôi không

muốn trông thấy cuộc đời bi đát mà mình đã tưởng tượng ra sao. Thôi chúng ta mau rời khỏi Ma Cung này đi.

Mạnh Hồng Tiểu vừa nói dứt lời, bỗng nghe thấy phía sau có tiếng cười lạnh lạnh như chuông bạc và người đã lên tiếng :

- Hồng Tiểu tử, con ngõ tịnh thất này đã bị đóng kín, bốn bên vách đều làm bằng đồng sắt. Tạm thời tử tử không sao thoát thân được đâu. Xin nghe tôi nói rõ đầu đuôi câu chuyện đã.

Nghe giọng rất quyen thuộc, Mạnh Hồng Tiểu giật mình kinh hãi, vội quay đầu lại nhìn mới hay người đó chính là Bàn Chân Chân, mà ai ai cũng tưởng nàng đã uống thuốc độc chết và từ biệt trần gian rồi.

Thấy Mạnh Hồng Tiểu ngơ ngác, Bàn Chân Chân từ từ đứng dậy rồi đi tới gần, nắm lấy tay nàng vừa cười vừa nói :

- Hồng Tiểu tử, tử khỏi phải kinh hãi như thế. Cổ quan tài mà muội nằm ngoài kia bên dưới có một đường hầm đi thẳng đến tịnh thất này. Khi mọi người đóng đinh vào nắp quan tài, em đã xuống ngay dưới hầm đi tới đây gặp tử luôn mà tử không hay đấy thôi.

Mạnh Hồng Tiểu thấy hai tay của Bàn Chân Chân mềm mại và ấm áp lạ thường, mới biết nàng quả thực đã sống lại, liền sa lệ mừng, thở phào một cái mỉm cười hỏi :

- Chân muội, máu mào hạc nghìn năm uống vào bụng là đứt ruột liền sao hiền muội lại sống được như vậy ?

Bàn Chân Chân vái chào Diệu Âm Công Chúa trước rồi mỉm cười đáp :

- Công Chúa và Hồng tử không biết đấy thôi. Khi mẹ tiểu muội sơn hai chữ Vạn Kiếp đã đảo ngược lại, dùng máu mào hạc sơn vào chữ Vạn, và dùng nước Linh Chi chín lá sơn vào chữ Kiếp .

- Có phải mặt của hiền muội được lành lặn như vậy là nhờ đã uống nước Linh Chi chín lá mới khỏi được như vậy phải không ?

Bàn Chân Chân gật đầu đáp :

- Lúc đó tiểu muội chỉ muốn chết ngay nên đã bóc gann hết những sơn quét trên chữ Kiếp nuốt vào trong bụng. Vì công hiệu quá mạnh, nên muội mới chết giấc tại chỗ khiến Hồng Tiểu tử và người khác lo âu thương tiếc tôi như vậy. Quả thực là muội không nên không phải với tử tử lắm.

Mạnh Hồng Tiểu chỉ tay ra ngoài động rồi cau mày hỏi :

- Hiền muội nhân hạ đắc phúc, tại sao còn làm những trò như ngoài kia nữa ?

Bàng Chân Chân đỏ bừng mặt mỉm cười đáp :

- Đó là tại mẹ muội hận cha quá bạc tình nên mới xếp đặt như vậy để cho cha tiểu muội trước khi được vợ chồng con cái đoàn tụ phải chịu đau khổ đôi chút đấy thôi.

Mạnh Hồng Tiểu nghe nói vừa kinh hãi vừa mừng rỡ vội hỏi tiếp :

- Chân muội nói như vậy thế ra Vạn Kiếp lão tiên bối đã thay tâm đổi dạ không căm giận Bàng lão tiên bối nữa hay sao ?

- Việc này phải nhờ Công Chúa với Hồng tử đã tốn công một ngày đêm thi thố Vạn Diệu Thanh Âm với Pháp Hoa Thiên Xương mà nên. Bàng không mẹ tiểu muội nguôi cơn giận làm sao nhanh chóng đến thế ? Mẹ muội bảo vào đây cảm ơn Công Chúa và tử trước, lát nữa mẹ muội sẽ cảm ơn hai vị sau .

Nói xong, nàng thung thủng đứng dậy vái chào Diệu Âm Công Chúa với Mạnh Hồng Tiểu một lễ.

Diệu Âm Công Chúa đáp :

- Bàng cô nương đừng có khiêm tốn như thế. Tôi cảm thấy ngày hôm nay lệnh đường và lệnh tôn đoàn viên như vậy không phải hoàn toàn nhờ ở Pháp Hoa Thiên Xương với Vạn Diệu Thanh Âm của hai chúng tôi thi thố đấu, mà cốt yếu là nhờ ở lòng chí tình chí hiếu của hai chị em cô nương mới khích phát nổi lòng từ tâm ái niệm của hai cha mẹ.

Bàng Chân Chân cảm tạ Diệu Âm Công Chúa xong lại nói với Mạnh Hồng Tiểu tiếp :

- Hồng Tiểu tử khi ở trên hội Vạn Kiếp hình như muội thấy tử khinh thường Cổ Thanh Phong lắm ...

Mạnh Hồng Tiểu không đợi chờ Bàng Chân Chân nói dứt đã lạnh lùng đỡ lời :

- Tử thực không ngờ y chỉ quanh minh lỗi lạc bề ngoài thôi, còn thực sự trong lòng ...

Bàng Chân Chân vội tiếp lời :

- Có phải vì tử trông hành vi của huynh ấy ở trong Thủy Tạ tại

Tam Nguyên Giáp mà khinh dễ huynh ấy phải không ?

Mạnh Hồng Tiểu xấu hổ mặt đỏ bừng, trả lời bằng một cái gật đầu. Bàn Chân Chân thất cười nói tiếp :

- Nếu vậy tỷ tỷ nghi oan cho huynh ấy rồi.

Nói xong, nàng kể hết câu chuyện bữa nọ ra để cho Mạnh Hồng Tiểu nghe, kể lại mỉm cười nói tiếp :

- Việc này hoàn toàn do Khổng Lăng Tiêu mà nên cả. Chính Dì ấy ngấm ngấm bỏ dâm dược vào trong rượu để cho Cổ Thanh Phong với Tố Chân muội uống mới có câu chuyện hiểu lầm đó xảy ra. Vậy muội mong Hồng Tiểu tỷ đừng có giận Cổ Thanh Phong huynh nữa .

Nghe xong Mạnh Hồng Tiểu mới vỡ lẽ, nàng nhìn Bàn Chân Chân rồi ngạc nhiên hỏi tiếp :

- Sau khi bị huỷ bỏ mặt đẹp, Chân muội đã hoá trang là Giáng Ma Lang Quân cùng tôi đi đây đi đó từ lúc ấy đến giờ, Chân muội đã vào Tam Nguyên Giáp đâu, sau lại biết rõ câu chuyện như vậy ?

Bàn Chân Chân vừa cười vừa đáp :

- Tiểu muội lấy tên Thương Tâm Nhân đi lại với Cổ Thanh Phong một thời gian, tất cả những việc đó là do huynh ấy thổ lộ cho hay.

Nói tới đây, nàng lại kể chuyện Cổ Thanh Phong yêu cầu Âm Dương Xuyên chữa bệnh và nàng đưa chàng vào trong Thiên Tâm Cốc như thế nào cho Mạnh Hồng Tiểu nghe .

Nghe xong, Mạnh Hồng Tiểu nắm hai bàn tay mềm mại của Bàn Chân Chân mà nói :

- Chân muội, em không khác gì một vị Bồ Tát lòng từ bi quảng đại của em hơn tỷ nhiều.

Bàn Chân Chân lắc đầu đáp :

- Tỷ tỷ khiêm tốn quá, tỷ với Diệu Âm Công Chúa không quản ngại đường xá xa xôi và mệt nhọc, định dùng hai môn tuyệt học của Phật giải trừ tất cả tai kiếp cho mọi người như vậy, Công Chúa với tỷ tỷ mới thực là Phật sống .

Diệu Âm Công Chúa nghe lời nói thất cười đỡ lời :

- Mạnh cô nương với Bàn cô nương, hai cô quả thực là người có lòng lương thiện và bác ái nhất trong võ lâm chứ không phải phân ai hơn

ai kém cả. Và lúc này Bàng lão Bang Chủ chịu đựng đau đớn khổ sở cũng nhiều lắm rồi. Việc gì cũng nên vừa phải thôi, chứ đừng có quá trớn. Vậy chúng ta hãy mau nghĩ cách giải vây cho ông ta đi .

Bàng Chân Chân ngó qua cái lỗ hổng thấy Bàng Thiên Hiểu với Huyền Huyền Ma Nữ hai người đang đối chưởng với nhau. Hai bên đều dùng huyền công cả nhưng lão Bang Chủ có vẻ kém thế hơn, vì người ông ta bắt đầu run lẩy bẩy, mồ hôi trên trán nhỏ xuống ròng hai bên má .

Thì ra, Bàng Thiên Hiểu quát mắng Bàng Tố Chân đừng có van lơn Huyền Huyền Ma Nữ vì mình đã can tâm chết để tạ tội rồi. Huyền Huyền Ma Nữ nghe thấy lão Bang Chủ nói vậy không cảm động thì chớ lại cười lạt mà rằng :

- Ông đừng có giở trò khổ nhục kế ra trước mặt tôi, xưa nay tôi không giết những kẻ thúc thủ chết như ông đâu. Tôi khuyên ông nên lấy Phiên Thiên Tam Bảo ra đấu với tôi một phen còn hơn giở cái trò này ra.

Bàng Thiên Hiểu lắc đầu thở dài :

- Năm xưa, tôi phụ bạc bà quá nhiều, bây giờ có xẻ tôi ra làm muôn mảnh tôi cũng không dám trả đũa đâu.

Huyền Huyền Ma Nữ trợn ngược đôi lông mày lên, lớn tiếng nói :

- Bàng Thiên Hiểu tôi để cho ông được lợi thế hơn.

- Bây giờ tôi chán nản lắm rồi, dù bà có để cho tôi lợi thế đến đâu tôi cũng quyết không muốn chiếm phần lợi đó.

- Thế có muốn hòa giải với tôi, làm lành như trước không ?

Bàng Thiên Hiểu nghe nói mừng rỡ vô cùng vội gật đầu :

- Điều ni là điều tôi mong muốn nhất.

Bàng Tố Chân, Liễu Như Yển, Cổ Thanh Phong, Hải Thiên Kiếm Thánh, Thiết Kiếm Chân Nhân các người nghe thấy Huyền Huyền Ma Nữ nói vậy cũng an tâm phần nào.

Huyền Huyền Ma Nữ lạnh lùng nói tiếp :

- Nếu ông bằng lòng, mau giơ song chưởng ra so quyền công với tôi. Quý hồ ông chịu đựng nửa tiếng đồng hồ mà chưa thua thì tôi tha cho ông liền.

Bàng Thiên Hiểu khó xử vô cùng, vì ông ta không muốn đối địch với Huyền Huyền Ma Nữ, nhưng cũng không muốn bỏ lỡ dịp may này nên

lão Bang Chủ cứ đứng ngăn người ra không biết nên trả lời thế nào cho phải.

Sau, Hải Thiên Kiếm Thánh đứng cạnh đó phải lên tiếng khuyên bảo rằng :

- Bàng huynh, tôn phu nhân Vạn đạo hữu đã nói như vậy, huynh không nên làm phật ý bà ta nữa. Chỉ nửa tiếng sau là có thể giải hết được hiềm khích cũ, vợ chồng cha con vui vầy, còn hơn là cứ đứng yên như thế này mãi không ?

Bàng Thiên Hiểu ngẫm nghĩ một hồi, mới từ từ gơ song chưởng lên, ngờ đâu chưởng của hai người vừa chạm nhau, Bàng Thiên Hiểu cảm thấy hai bàn tay của Huyền Huyền Ma Nữ lúc thì lạnh như băng, lúc thì nóng như lửa. Huyền công của bà ta mạnh không thể tưởng tượng được, lão Bang Chủ chưa gặp một người nào lại có quyền công mạnh đến như vậy ?

Bàng Thiên Hiểu cả kinh vội giở hết công lực đã tu luyện được mấy chục năm ra chống cự nhưng chỉ một lát sau đã thấy người run lẩy bẩy, mồ hôi trán toát ra liền.

Thoạt tiên, lão Bang Chủ nghĩ với công lực của mình chống đối lại công lực của Huyền Huyền Ma Nữ làm gì mà chả cầm sự được nửa tiếng đồng hồ.

Ngờ đâu, thử thách rồi lão Bang Chủ mới biết mình còn kém đối phương hai thành hoả hầu là ít. Khi thấy thất bại đến nơi, Bang Chủ lại nghĩ đến cái chết nên đã quyết tâm tự giải thoát trước khi bị Huyền Huyền Ma Nữ làm cho tên tuổi của mình tiêu tan.

Đang lúc Bàng Thiên Hiểu thở dài, định thu chưởng lại tự tử thì bỗng có tiếng nổ thật lớn, một bên vách điện nứt rạn và có ba vị nữ hiệp đẹp tuyệt ở trong khe vách chui ra.

Diệu Âm Công Chúa với Mạnh Hồng Tiểu bổng xuất hiện ở trong vách điện đã khiến mọi người cảm thấy ngạc nhiên rồi nhưng vẫn không thể sững sốt bằng trông thấy sự hiện diện của Bàng Chân Chân, vì rõ ràng khi nãy ai nấy đều nhìn thấy xác nàng nằm trong áo quan mà quan tài thì đóng nắp rồi. Sao bây giờ lại xuất hiện trong vách tường thế được ?

Mọi người càng nghĩ càng thắc mắc không hiểu, ai nấy cứ đứng đờ người ra mà nhìn thôi.

Cổ Thanh Phong mừng rỡ vô cùng, nước mắt trào ra như mưa, Bàng Thiên Hiếu cũng vậy. Còn Bàng Tố Chân đã vội chạy lại ôm chặt Bàng Chân Chân mà cứ luôn mồm gọi :

- Chị ơi !

Bàng Chân Chân dắt tay Bàng Tố Chân cùng đi tới trước mặt Huyền Huyền Ma Nữ. Cả hai cùng quỳ xuống rồi Bàng Chân Chân sa lệ cầu xin mẹ tha tội cho cha.

Huyền Huyền Ma Nữ thấy đôi con gái cưng của mình đẹp như tiên nữ như vậy, mặt đang lăm lì cũng đổi sắc tươi cười, giơ tay đỡ hai chị em dậy, thở dài một tiếng mỉm cười đáp :

- Chuyện cũ mẹ cũng coi như một làn khói. Ngày hôm nay lại được trông thấy hai con cùng lớn và xinh đẹp thế này thì mẹ mãn nguyện lắm rồi. Mẹ cũng vui lòng xoá hết thù cũ của cha con đi .

Hải Thiên Kiếm Thánh vừa xen lời vừa cười , nói :

- Tôn phu nhân đại lượng như vậy, khiến những người chúng tôi có mặt tại đây cũng được mừng lây, vì được trông thấy Bàng huynh vợ chồng con cái đoàn tụ. Cổ lão đệ nhất tiện tam điều hưởng tâm niệm phúc của người đời. Ngoài ra từ nay trở đi, trong võ lâm sẽ được thanh bình một thời gian khá lâu. Tất cả những cái đó đều nhờ được tôn phu nhân ban cho hết. Việc này thật đáng kính đáng mừng .

Huyền Huyền Ma Nữ lắc đầu đáp :

- Triển đạo hữu chớ có lạc quan như vậy. Câu chuyện này đã kết liễu đâu mà chưa chi đạo hữu đã mừng rỡ như vậy được .

Mọi người nghe nói đều ngạc nhiên hết sức, không hiểu bà ta nói như thế có dụng ý gì. Ai nấy đều trở mắt lên nhìn .

Huyền Huyền Ma Nữ mỉm cười nhìn ra ngoài cửa điện mà nói :

- Huyền Bàng đạo hữu với Quỷ Thủ Thiên Tôn hai vị còn chưa về Bắc Thiên Sơn và Đại Tuyết Sơn sao ? Mà lại còn lén lút ở trong cung chúng tôi để dò xét nghe lỏm gì thế ?

Vạn Kiếp Ma Chủ nói xong, mọi người nghe thấy trên điện có tiếng cười quái dị và thấy Quỷ Thủ Thiên Tôn, Huyền Bàng Lão Muội, Tiểu Cửu Hàn và Xích Đại Phong bốn thầy trò lần lượt nhảy xuống.

Huyền Bàng Lão Muội chấp tay chào vừa cười vừa nói :

- Vạn Kiếp Ma Chủ, chúng tôi ở lại đây không có ý định gì hết, chỉ vì Thiên Tôn với Bàn Bang Chủ còn một món nợ cũ. Chưa giải được món nợ ấy, ông ta vẫn tấm tức trong lòng. Còn lão phu thì muốn tìm một tay đối thủ để thử xem Huyền Băng chân khí mà lão đã khổ luyện bấy nhiêu năm, xem oai lực của nó mạnh tới mức độ nào, để biết võ công của lão liệu có thể vô thiên hạ không ?

Bàn Thiên Hiểu thấy Huyền Huyền Ma Nữ vì hai cô con gái đã tha thứ cho mình, trong lòng khoan khoái vô cùng, nghe thấy Lão Muội nói như vậy liền cười ha hả và đỡ lời :

- Quỷ Thủ đạo hữu, không ngờ câu chuyện ở Tích Thanh Sơn, Nam Hải năm xưa mà đạo hữu vẫn nhớ kỹ như vậy. Bây giờ đạo hữu muốn tôi tiếp đạo hữu mấy thế cũng được. Nhưng Bàn Thiên Hiểu tôi phải trước từ nay trở đi đã giải tán Tam Nguyên bang, phong kiếm ẩn cư không can thiệp đến mọi sự ân oán giang hồ nữa. Cho nên trận đấu tới mức hơn thua thôi, coi như là đùa giỡn với nhau vậy, chứ đừng có chém giết làm chi.

Quỷ Thủ Thiên Tôn định cười khinh một tiếng không trả lời thì Huyền Huyền Ma Nữ bỗng xua tay và nói với hai người rằng :

- Trận đấu này hai người hãy tạm gác sang một bên, lát nữa hãy đấu với nhau. Để tôi thử kiếm một tay đạo hữu đấu với Huyền Băng đạo hữu xem Huyền Băng chân khí lợi hại như thế nào ?

Huyền Băng Lão Muội gật đầu đáp :

- Thế thì hay lắm, lão phu ẩn núp ở trên núi Bắc Thiên nghiên cứu Huyền Băng chân khí lâu năm. Nếu may mắn được lãnh giáo với quý hào kiệt đương thời một vài hiệp thì lão rất lấy làm sung sướng vô cùng.

Huyền Huyền Ma Nữ đứng dậy đi tới trước cửa điện.

Huyền Băng Lão Muội vừa cười vừa hỏi tiếp :

- Vạn đạo hữu đã kiếm tay cao thủ nào cho bản đạo thế ?

Huyền Huyền Ma Nữ vừa cười vừa đáp :

- Không cần phải kiếm ai cả, để tôi thử xem Huyền Băng chân khí của đạo hữu lợi hại thế nào ?

Huyền Băng Lão Muội không ngờ Huyền Huyền Ma Nữ lại thân chinh ra đấu với mình, tuy ngạc nhiên vô cùng nhưng sau y cũng gật đầu cười đáp :

- Thôi được, có hân hạnh lãnh giáo võ công của những nhân vật cao minh tuyệt đỉnh như Vạn Kiếp đạo hữu thì lão còn biết nói gì nữa.

Nói xong, y cùng Huyền Huyền Ma Nữ bước ra giữa sân, hai người đứng cách nhau chừng bốn thước mỉm cười chào.

Bàng Chân Chân, Bàng Tố Chân với quần hùng trong điện được nghe tên tuổi của Huyền Bạng Lão Muội đã lâu nhưng chưa hề được lãnh giáo chân khí của Lão Muội như thế nào nên ai nấy đều muốn được mục kích. Ngờ đâu chỉ thấy hai người đứng yên nhìn nhau, không thấy ai ra tay đấu cả .

Một lát sau, Hải Thiên Kiếm Khách bỗng thất thanh thở dài một tiếng tay chỉ mặt đất. Mọi người đều nhìn cả xuống thì thấy dưới mặt đất có một làn băng mỏng từ chân Lão Muội lan dần đến trước Huyền Huyền Ma Nữ .

Lúc ấy, những đệ tử của Vạn Kiếp Ma Cung đứng gần Huyền Huyền Ma Nữ đều cảm thấy có một luồng hơi lạnh buốt xương dòn tới khiến ai nấy giá lạnh không chịu nổi.

Riêng có Huyền Huyền Ma Nữ vẫn đứng yên không cử động gì cả, sắc mặt vẫn bình thường. Băng ở dưới đất chỉ kết được tới mặt bà ta chỉ chừng một thước thôi .

Lão Muội thấy vậy định vận thêm công lực thì Huyền Huyền Ma Nữ đã nhìn y mỉm cười :

- Huyền Bạng chân khí của đạo hữu, Vạn Phi Sương tôi đã lãnh giáo rồi, bây giờ để giở Chí Thiên Cửu Khí ra xem oai lực của nó ra sao ?

Nói xong, Vạn Kiếp Ma Chủ cười ha hả, trong điệu đột nhiên có những khí dương hòa bao trùm, không những mất cả hơi lạnh mà cả những băng đã đóng dưới đất đều tan ra hết. Huyền Bạng Lão Muội tự như cảm thấy trên không có tiếng sấm vang động trong lòng kinh hoảng vô cùng, vội lui về phía sau nửa bước .

Huyền Huyền Ma Nữ quay đầu lại bảo Bàng Chân Chân rằng ;

- Chân nhi, con lấy hai thanh bảo kiếm ra đây biểu diễn pho kiếm của hai vị lão tiên bối Điều Ngao Cư Sĩ cùng Hải Thiên Kiếm Thánh truyền thụ cho các vị võ lâm danh giá chỉ bảo.

Bàng Chân Chân nghe thấy bà đã dặn như vậy, biết bên trong thể

nào cũng có thâm ý gì, vội lấy hai thanh bảo kiếm Can Tương và Mạc Tà ra để biểu diễn hai pho kiếm pháp của hai danh gia đương thời.

Nàng dùng hết tinh thần để thi thố, hai thanh kiếm lại là bảo kiếm trên nghìn năm cho nên nàng múa được một lát thì mọi người chỉ trông thấy một cái bóng người quay tít chứ không sao trông thấy được thân hình nàng nữa, nên ai nấy đứng yên lặng xem vừa kinh hãi vừa khen ngợi thắm.

Bàng Chân Chân biểu diễn xong hai pho kiếm đó liền chấp tay chào mọi người một lượt. Huyền Huyền Ma Nữ mỉm cười nói với Quỷ Thủ Thiên Tôn rằng :

- Quỷ Thủ đạo hữu cổ nhân đã nói làn sóng sau lấn làn sóng trước, người cũ đi đã có người mới thay. Máy thế kiếm của Chân nhi tôi e ngay những người cao minh như đạo hữu chưa chắc đã chống đỡ nổi .

Quỷ Thủ Thiên Tôn mặt đỏ bừng, không dám nói nữa lời.

Huyền Huyền Ma Nữ lại nói tiếp :

- Huống hồ ở đây lại còn có người tài ba hơn Chân nhi của tôi là Mạnh cô nương chẳng hạn. Tuổi trẻ như vậy mà đã thuộc lòng Đăng Ma Bảo Lục, thiện về môn Diệu Âm thần công, ĐạT La chủ và Ma Kha kiếm pháp. Nếu cô ta giở hết oai lực của ba môn đó ra thì ngay Huyền Huyền Ma Nữ tôi địch cũng không nổi. Cho nên tôi khuyên Quỷ Thủ đạo hữu đừng có vì câu chuyện nhỏ mọn năm xưa mà cứ tằm tức ở trong bụng hoài. Tốt hơn hết, ngao du danh sơn chớ có tranh giành danh lợi với những bọn hậu sinh khả ỷ nữa.

Quỷ Thủ Thiên Tôn thấy Bàng Chân Chân có kiếm pháp như vậy và lại có thêm đôi bảo kiếm oai mãnh như thế liền nghĩ thầm :

“Con gái của y đã tài ba như thế rồi thì tất lão phải giỏi, như vậy địch sao nổi ?”

Đồng thời y lại nghe Huyền Huyền Ma Nữ khuyên bảo như vậy lại càng nản lòng, thở dài một tiếng rồi đáp :

- Vạn đạo hữu nói rất phải, từ xưa tới giờ anh hùng xuất ở thiếu niên, chúng ta đã lớn tuổi như thế này mà còn không chán nản danh lợi, không bỏ hết hờn niệm cứ muốn đem bộ xương già này đi hy sinh dưới lưỡi kiếm của giang hồ thì đại đột thực.

Nói xong y chấp tay chào mỗi người một cái rồi dẫn Xích Đại Phong trở về Đại Tuyết Sơn luôn.

Quý Thủ Thiên Tôn đi khỏi, Huyền Bằng Lão Muội càng thấy mình cô đơn hơn, vả lại vừa rồi đã thử sức với Huyền Huyền Ma Nữ rồi, biết đối phương còn cao siêu hơn mình, nên cũng nhân dịp này mà rút lui cho rảnh. Y liền cùng môn đồ Tiểu Cửu Hàn vái chào mọi người đi luôn.

Thế là tất cả ân oán giang hồ đều tiêu tan hết, người hên nhất là Cổ Thanh Phong dưới quyền chủ hôn của Bàn Thiên Hiểu với Huyền Huyền Ma Nữ cử hành hôn lễ với ba nàng Mạnh Hồng Tiểu, Bàn Chân Chân, Bàn Tố Chân, thực là chàng tận hưởng diễm phúc trần gian.

Cách đó không lâu, Mạnh Hồng Tiểu với Bàn Chân Chân quay trở lại hang động cũ ở trong núi Cửu Nghi chờ đúng đêm trung thu hai người cùng đào được một cây linh chi nghìn năm mới thành thuộc ở trong rễ cây mai trên cái bình phong kỳ lạ kia. Hai người cùng đem về bốn vợ chồng chia nhau ăn, cả bốn đều trẻ trung mãi.

Bàn Thiên Hiểu, Huyền Huyền Ma Nữ, Liễu Như Yển, ba vợ chồng già này cũng ở trong Vạn Kiếp Ma Cung và đối cung đó là Vạn Phúc Cung.

Gia đình của Bàn Thiên Hiểu với Cổ Thanh Phong ẩn dật trong hang đó thực sung sướng hơn cả thần tiên, khiến người võ lâm ai cũng mến chuộng và ngưỡng mộ .

- HẾT -